

PROP DE VOSALTRES

La Mare de Déu de l'Acadèmia

Estimats diocesans:

Fa uns anys la festa de la patrona de la nostra ciutat se celebrava el dia 2 d'octubre. En l'actualitat, a causa dels horaris comercials i a la fixació de les festes laborables per a tot l'any, es va fer coincidir amb el primer diumenge d'octubre. Per a aquesta ocasió, l'Acadèmia Mariana organitza, com sempre ha fet, els actes en honor a la Mare de Déu amb la finalitat de recordar i actualitzar una tradició que neix en la segona meitat del segle XIX per l'impuls d'un grup de cristians interessats en l'estudi dels diversos temes marians i amb la intenció de propagar en totes les famílies lleidatanes la proximitat i la devoció a la Mare.

Durant molts anys, el certamen que s'organitzava en la seu de l'Acadèmia Mariana tenia una indubtable projecció religiosa i cultural que repercutia en tota la diòcesi i a la qual assistia un nombrós grup de devots. Era un acte de primer ordre per a tota la ciutat.

L'actual Junta Directiva posa la mateixa il·lusió de sempre en l'organització de les diferents activitats marianes malgrat que en les últimes edicions la situació sociosanitària s'ha fet notar i hi ha hagut grans dificultats per a una adequada realització. S'ha utilitzat la moderna tecnologia perquè les comunitats cristianes renovessin la seva devoció a la patrona i gaudissin d'aquesta festa.

Em sento d'alguna manera portaveu dels membres de la Junta per a convidar a tots a participar en els diferents actes. A més, com a responsable diocesà, em sento obligat a recordar la importància de la Mare de Déu en la nostra pròpia història, a retre

homenatge als fundadors d'aquesta tradició religiosa i a sol·licitar una major presència en la nostra societat d'aquesta advocació.

En la història de la salvació, Maria ocupa un lloc preferent i fonamental entre les persones que, al llarg dels segles, són cridades per Déu demanant la seva col·laboració en la presentació del seu disseny i de la seva voluntat de salvació. Patriarques, reis, jutges i profetes en l'Antic Testament, apòstols en el Nou. En el cim d'aquesta gran muntanya de seguidors una jove de Natzaret que accepta sense condicions la petició de Déu.

Des d'un principi busca correspondre alegrament-se i cantant les meravelles del Senyor, visitant a la

seva cosina Isabel per a ajudar-la, confiant en Déu davant els dubtes de sant Josep, sentint solitud en el naixement del seu Fill a qui acompanya durant la seva vida fins al peu de la creu.

Un elogi i un agraïment al grup de seglars que des de 1862, amb Mn. Escolà al capdavant, es preocupen de promoure la devoció mariana, d'aixecar una casa i de celebrar cada any un esdeveniment en la societat. L'objectiu és clar: mirar a Maria i seguir el seu exemple.

Hi haurà una major presència de la Mare de Déu en la nostra societat si aconseguim fer creïble amb la nostra vida el missatge de Jesús perquè responem amb coherència a les seves exigències. A més de lloar Déu de manera permanent i donar-li gràcies, volem actuar com ho fa la Mare amb els més necessitats de la terra: els expulsats de les seves terres i perseguits per les seves idees, els que manquen d'aliments i medicines, els que són víctimes de les guerres o dels actes terroristes, els que sofreixen agressions i maltractaments sobretot dones i nens, els ferits en la seva dignitat i els morts pel descart (en paraules del Papa quan afirma que «sobren» o «no són productius») recorrent a l'avortament o a l'eutanàsia. Quan aprenem a actuar com una mare que promou sempre l'amor entre germans?

Que la patrona de Lleida, igual que les moltes advocacions marianes de la nostra diòcesi, ens empenyi a la lloança a Déu i al compromís amb els germans.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Solemnitat de la Santa Creu a la Granadella

El passat 14 de setembre es va celebrar a la Granadella, l'Eucaristia en honor al Sant Crist de Gràcia, patró del poble. La Santa Missa presidida per Mons. Salvador Giménez, el nostre bisbe, va ser concelebrada per Mn. Adrià Burca, Mn. Josep Maria Cebrià, Mn. Paul Feheta, Mn. Adrià Bulai i Mn. Ioan Blaj.

El Bisbe va convidar a celebrar l'Eucaristia «amb joia, agraïment i emoció, és l'amor increïble de Déu que s'ha manifestat en aquesta mort de Jesús». El prelat va instar els fidels a gaudir «amb la glòria triomfant de Crist crucificat» i va recordar la seva declaració d'amor «tant ens estima el Pare que per nosaltres va entregar precisament el seu Fill. Aquest

Fill és salvació». Va destacar que Crist «ve a dur vida eterna, i a salvar el món» per això ens cal «alçar els ulls i acceptar-la. N'hi ha prou de mirar la creu plens de confiança».

En aquest sentit va destacar que mirant «la creu, on va morir nostre Senyor Jesucrist, alcem els ulls, obrim el cor de bat a bat, unim-nos al Senyor, ajudem-nos els uns als altres i fem present la seva llum, la vida plena, radiant d'amor».

Tot Granadella hi estava representada des del més petit fins al més gran. És un dia de retrobament familiar. Mn. Adrià Burca, rector de la Granadella, recita junt amb tots els presents l'oració al Sant Crist i a continuació el cor parroquial acompanyat

per tots els presents canten els goigs del Sant Crist de Gràcia.

CERCA DE VOSOTROS

La Virgen Blanca de la Academia

Queridos diocesanos:

Hace unos años la fiesta de la patrona de nuestra ciudad se celebraba el día 2 de octubre. En la actualidad, debido a los horarios comerciales y a la fijación de las fiestas laborables para todo el año, se hizo coincidir con el primer domingo de octubre. Para esta ocasión, la Academia Mariana organiza, como siempre ha hecho, los actos en honor a la Virgen con la finalidad de recordar y actualizar una tradición que nace en la segunda mitad del siglo XIX por el impulso de un grupo de cristianos interesados en el estudio de los diversos temas marianos y con la intención de propagar en todas las familias leridanas la cercanía y la devoción a la Madre de Jesús. Durante muchos años, el certamen que se organizaba en la sede de la Academia Mariana tenía una indudable proyección religiosa y cultural que repercutía en toda la diócesis y a la que asistía un numeroso grupo de devotos. Era un acto de primer orden para toda la ciudad.

La actual Junta Directiva pone la misma ilusión de siempre en la organización de las distintas actividades marianas a pesar de que en las últimas ediciones la situación socio-sanitaria se ha hecho notar y ha habido grandes dificultades para una adecuada realización. Se ha utilizado la moderna tecnología para que las comunidades cristianas renovaran su devoción a la patrona y disfrutaran de esta fiesta.

Me siento de algún modo portavoz de los miembros de la Junta para invitar a todos a participar en los distintos actos. Además, como responsable diocesano, me siento obligado a recordar la importancia de la Virgen María en nuestra propia historia, a rendir homenaje a los fundadores de esta tradición religiosa y a solicitar una mayor presencia en nuestra sociedad de esta advocación.

En la historia de la salvación, María ocupa un lugar preferente y fundamental entre las personas que, a lo largo de los siglos, son llamadas por Dios pidiendo su colaboración en la presentación de su designio y de su voluntad de salvación. Patriarcas, reyes, jueces y profetas en el Antiguo Testamento, apóstoles en el Nuevo. En la cima de esta gran montaña de seguidores una joven de Nazaret que acepta sin condiciones la petición de Dios. Desde un principio busca corresponder alegrándose y cantando las maravillas del Señor, visitando a su prima Isabel para ayudarla, confiando en Dios ante las dudas de san José, sintiendo soledad en el nacimiento de su Hijo a quien acompaña durante su vida hasta el pie de la cruz.

Un elogio y un agradecimiento al grupo de seglares que desde 1862, con Mn. Escolà al frente, se preocupan de promover la devoción mariana, de levantar una casa y de celebrar cada año un acontecimiento en la sociedad. El objetivo es claro: mirar a María y seguir su ejemplo.

Habrà una mayor presencia de la Virgen en nuestra sociedad si conseguimos hacer creíble con nuestra vida el mensaje de Jesús porque respondemos con coherencia a sus exigencias. Además de alabar a Dios de forma permanente y darle gracias, queremos actuar como lo hace la Madre con los más necesitados de la tierra: los expulsados de sus tierras y perseguidos por sus ideas, los que carecen de alimentos y medicinas, los que son víctimas de las guerras o de los actos terroristas, los que sufren agresiones y maltratos sobre todo mujeres y niños, los heridos en su dignidad y los muertos por el descarte (en palabras del Papa cuando afirma que «sobran» o «no son productivos») recurriendo al aborto o a la eutanasia. ¿Cuándo aprenderemos a actuar como una madre que promueve siempre el amor entre hermanos?

Que la patrona de Lleida, igual que las muchas advocaciones marianas de nuestra diócesis, nos empuje a la alabanza a Dios y al compromiso con los hermanos.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Reunió per impulsar la fase diocesana del Sínodo de Bisbes

El passat dijous dia 9 de setembre, el bisbe Salvador reuní els arxiprestes i caps d'Àrea de la nostra diòcesi per presentar els documents de treball del Sínodo de Bisbes, convocat pel Papa Francesc, sobre el tema de la Sinodalitat. Aquest tindrà lloc l'any 2023 i ha d'ajudar a l'Església mirar-se i revisar-se com viu la seva fe i funció, no des del clericalisme sinó des de la sinodalitat, és a dir, entre tots sense que hi hagi privilegis.

En aquesta reunió, el Vicari general ens presentà un document-resum per poder fer el treball que es demana en la fase prèvia, i ens encoratjà a fer-ho extensible a tanta gent i grups com sigui possible. La qüestió a tractar era la manera de com fer-ho intel·ligible i factible per a tothom.

Després d'una llarga estona de diàleg es va arribar a diverses conclusions, una d'elles era elaborar un resum adaptat i més senzill per poder fer el treball de manera adient a les comunitats i grups. Els diversos documents del Sínodo es penjaran a la web del Bisbat perquè tothom hi pugui tenir accés.

Es recorda que el treball previ cal finalitzar-lo i presentar-lo al Bisbe abans d'acabar el mes de març

de l'any vinent 2022. Cal que entre tots, de la manera natural de fer de l'Església, es faci el treball sense descartar a ningú ni cap realitat.

Es convida també a participar els qui no són creients, els allunyats de la fe, ja que ha de sortir una reflexió que ens ajudi a madurar i créixer a tots com a Església, que viu i participa en comú.

En la mateixa línia, Mn. Gerard Soler, responsable de l'àrea d'espiritualitat del Bisbat, considera que gran part de les línies de treball que impulsa la fase diocesana del Sínodo, ja van aparèixer a l'Assemblea Diocesana del passat mes de maig.

Per la seva banda, Joan Carles Nicuesa, responsable de l'àrea sociocaritativa del Bisbat de Lleida, afirma que «des de la pastoral sociocaritativa, el nostre tarannà és treballar en sinodalitat des de fa temps».

Cal recordar que el Sínodo sobre la Sinodalitat, s'obrirà solemnement els dies 9 i 10 d'octubre a Roma i el 17 d'octubre a les Esglésies particulars, per a concloure amb l'Assemblea dels Bisbes del Món al Vaticà en 2023.

Calendari de la Delegació de Joves del Bisbat de Lleida

La Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida acaba de fer públic el seu calendari d'activitats per a aquest curs 2021-2022. Les activitats començaran el 28 de setembre amb la celebració del Dia de Francesc Castelló a la Parròquia de Sant Pere a les 19.30 h. El dia 1 d'octubre tindrà lloc una vetlla a Maria i el 30 d'octubre una nova edició de «Implicuem-nos» per conèixer de primera mà la tasca de Sant Joan de Déu a Almacelles. Del 3 al 6 de desembre es farà un recés d'Advent en línia, i el 17 de desembre

la Parròquia de Sant Pau acollirà la Vetlla de Nadal. També aquest curs es reprendrà el cinefòrum a l'Acadèmia Mariana els dies 14 de novembre, el 30 de gener i el 3 d'abril.

Entre altres activitats destaquen la celebració del Dimecres de Cendra, el 2 de març, a l'Acadèmia Mariana. Per altra banda, el 2 d'abril tindrà lloc la iniciativa «Walk Share Pray» a Butsènit. El 14 de maig se celebrarà la Trobada Diocesana en romeria mentre que l'acte de fi de curs serà el 19 de juny a la parròquia de Montserrat.

Per acabar, cal destacar el Camí de Sant Jaume que tindrà lloc del 29 de juliol al 8 d'agost. Precisament, la Delegació de Pastoral de Joves organitza cada divendres de mes una trobada amb joves d'entre 17 i 26 anys interessats en fer el Camí de Sant Jaume.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «L'Esperit Sant és el Do de Déu que ens ajuda a ser persones lliures, persones que volen i saben estimar, persones que han comprès que la vida és una missió per a anunciar les meravelles que el Senyor realitza en els qui confien en Ell» (26 de maig).

@Pontifex: «El primer consell que ens dona l'Esperit Sant és: "Viu el present". No hi ha un altre temps millor per a nosaltres; ara, just on ens trobem, és el moment únic i irrepetible de fer el bé, de fer

de la vida un do. Visquem el present!» (27 de maig).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant ens ensenyi a veure el món amb els ulls de Déu i a tractar els nostres germans i germanes amb la suavitat del seu cor» (28 de maig).

@Pontifex: «L'Esperit Sant ens porta a estimar no sols als que ens volen i pensen com nosaltres, sinó a tots, com Jesús ens va ensenyar. Ens fa capaços de perdonar als nostres enemics i els mals que ens han fet. Ens insta a ser actius i creatius en l'amor» (29 de maig).

La Confraria de Montserrat commemora el seu 140 aniversari

Eucaristia a la Catedral de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida

Com cada 8 de setembre, festa de la Nativitat de Maria o de les «Marededéus Trobades», la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar l'Eucaristia a la Catedral, marcada enguany per la comparació del 140 aniversari de la fundació i el 75 de la restauració de l'entitat. A la celebració participaren un bon nombre de confreres i fidels, encapçalats pel president i junta directiva de la Confraria, comptant també amb la participació institucional de diversos regidors de la Paeria.

Presidí l'Eucaristia el bisbe de Lleida Salvador Giménez, concelebrant el consiliari de la Confraria Mn. Josep M. Escorihuela i el canonge Mn. Àngel Escalles. En la seva homilia, el bisbe Salvador significà la festa de la Nativitat de la Mare de Déu, com una festa que uneix a tota l'Església universal. També tingué paraules per la Confraria i el seu treball evangelitzador en la diòcesi, donant gràcies pels seus cent quaranta anys d'història i de devoció a Maria.

Dos dies després, la Confraria va organitzar una taula rodona en homenatge i recordança de qui havia estat el seu consiliari, Mn. Xavier Batiste, coincidint amb el segon aniversari del seu traspàs.

L'acte, que no s'havia pogut celebrar abans per la pandèmia, tingué lloc al Paraninfo de l'Acadèmia

Mariana, respectant la capacitat màxima de 65 persones. Hi participaren el monjo P. Josep M. Mayol, director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat i rector del Santuari; Josep Estruch, president de la Confraria de Lleida; el teòleg Ramon Prat; l'animadora de comunitat Conxita Pozas; i Xavier Pelegrí, en representació del moviment Vida Creixent.

El bisbe Salvador intervingué per cloure l'acte, agraïnt a la Confraria que hagi volgut recordar i homenatjar a qui va ser durant molts anys el seu consiliari. L'acte tingué uns intermedis musicals a càrrec de Joan Mas, antic escolà de Montserrat, que interpretà a la perfecció temes montserratins com *Moreneta en sou*, o *Nigra Sun* entre altres, per cloure amb el cant del *Virolai*, que tothom cantà posats en peu.

També el divendres 10 de setembre, la Catedral va acollir un concert a càrrec de la coral Maristes-Montserrat per cloure la commemoració dels cent quaranta anys de la Fundació de la Confraria. La coral va interpretar 14 cançons de diferents èpoques i estils com *Muntanyes del Canigó*, *Sense vent* i *Good-night sweetheart*. La coral i el públic van cantar plegats el *Virolai* com a colofó final del concert i també de les celebracions per aquesta efemèride.

Taula rodona en homenatge a Mn. Xavier Batiste

Concert de la coral Maristes-Montserrat a la Catedral

REFLEXIONS

Vaig rumiar-hi i...

Un religiós, fets ja els vuitanta tres anys, celebrà, fa unes setmanes, el cinquantè aniversari de la seva ordenació presbiteral. «L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, / perquè el Senyor m'ha ungit. / M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, / a curar els cors abatuts, / a proclamar als captius la llibertat / i als presos el retorn de la llum, / a proclamar l'any de gràcia del Senyor, / el dia que el nostre Déu farà justícia, / a consolar tots els qui estan de dol» (Is 61,1-2).

Moment de records i d'acció de gràcies. Records de persones, dels altres companys que amb ell s'ordenaren, alguns ja traspassats, de tota la gent estimada que va participar en la seva primera missa: pares, germans, oncles, cosins i tants amics; els vol agrair, diu, «la seva companyia, la seva comprensió i els continuats bons ànims en tota ocasió». Records de totes les persones «que han estat en contacte amb mi, mitjançant el meu servei sacerdotal. Demano perdó a les persones a les quals he fallat i dono gràcies a aquelles que he pogut servir».

Temps, també, de refer el camí vocacional. Quan va sentir la crida, eren altres temps, amb altres mediacions, però el Senyor que convidava al seguiment, és el mateix d'ara, i de sempre. Ho explica així: «Tenia uns nou anys i una senyora amiga de la família em preguntava si volia ser metge i jo responia amb un sí decidit però dins meu em sorgia afegir: d'ànimes. Què sabia jo llavors de metges i d'ànimes. Als dotze anys estudiàvem els evangelis i em va captar la paràbola dels talents, què faria jo amb els meus? Els diumenges, a la tarda, anava a ajudar a la catequesi d'un grup d'immigrants».

Intentava fer rendir els talents. Als quinze anys teníem una estona de pregària i deïem una pregària en què es demanava que el Senyor enviés operaris a la seves messes, és el que Jesús proposà en veure tanta collita i ben pocs operaris. Finalment, en els exercicis de sant Ignasi del darrer curs em van interpellar unes preguntes inicials: Què ha fet Crist per a tu? Què faig per a Ell? Què puc fer per a Ell? Vaig rumiar-hi... i en això estic encara. «De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? (...). Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (Jm 2,14.17).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / Sl: Jn 2,3.4.5.8 / Lc 10,25-37]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. □ Dimarts [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició.

Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / Sl 85 / Lc 11,1-4]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev. retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Dijous [Mt 3,13-20 / Sl 1 / Lc 11,5-13]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

8. ■ Divendres [Jl 1,13-15; 2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent. *Lleida*: □ Sants Àngels de la Guarda.

9. ■ Dissabte [Jl 4,12-21 / Sl 96 / Lc 11,27-28]. Sant Dionís, primer bis-

be de París, romà, i companys clergues, màrtirs (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prevere fundador.

10. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 7,7-11 / Sl 89 / He 4,12-13 / Mc 10,17-30]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

Diumenge XXVII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar»

No hi ha dubte que el tema del divorci sempre és actual i molt més en els nostres temps. També són diferents les opinions de molts cristians sobre aquesta qüestió. Per això és important saber què en diu Jesús. El missatge és clar. Primer, Jesús pregunta *què va ordenar Moisès*. I quan li diuen que va permetre el divorci, llavors en dona l'explicació: *Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor*. Per tant, el divorci permès per Moisès és degut a la seva incapacitat per seguir el camí de Déu. Però tot seguit diu: *Al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família* (en el text grec es parla d'una sola carn). Són una sola família. *Allò que Déu va unir, l'home no ho pot separar*. Sembla que als apòstols la qüestió no els va quedar massa clara. Per això a casa, tornen a preguntar-li sobre el mateix. I les paraules de Jesús són clares: *Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri*. Està dient de forma clara que la unió matrimonial és per sempre, que no es pot trencar per cap divorci. I que això respon al pla de Déu, a la seva voluntat que és que l'home i la dona per amor visquin sempre com una sola carn, en unió íntima, vital i indissoluble. No es tracta tant d'una llei sinó del pla amorós de Déu. Aquest pla que ve des del principi de la creació, quan crea l'home i la dona *perquè no seria bo que l'home estigués sol*. Units tota la vida en el matrimoni.

La primera lectura ens relata la creació de l'home i la dona. La segona lectura ens recorda els sofriments de Crist: *...després de la passió i la mort... convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments*. Seguir la voluntat de Déu de vegades no és fàcil. Les paraules de Jesús poden ser difícils. És un camí dur però possible; altrament Jesús no el demanaria. No faltarà mai a ningú el seu amor i la seva força.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,18-24)

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola família.

► Salm responsorial (127)

R. *Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.*

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,9-11)

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 10,2-16)

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: «Deixeu venir els nens, no els excloueu, el regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas.» I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 2,18-24)

El Señor Dios se dijo: «No es bueno que el hombre esté solo; voy a hacerle a alguien como él, que le ayude». Entonces el Señor Dios modeló de la tierra todas las bestias del campo y todos los pájaros del cielo, y se los presentó a Adán, para ver qué nombre les ponía. Y cada ser vivo llevaría el nombre que Adán le pusiera. Así Adán puso nombre a todos los ganados, a los pájaros del cielo y a las bestias del campo; pero no encontró ninguno como él, que le ayudase. Entonces el Señor Dios hizo caer un letargo sobre Adán, que se durmió; le sacó una costilla, y le cerró el sitio con carne. Y el Señor Dios formó, de la costilla que había sacado de Adán, una mujer, y se la presentó a Adán. Adán dijo: «¡Esta sí que es hueso de mis huesos y carne de mi carne! Su nombre será "mujer", porque ha salido del varón». Por eso abandonará el varón a su padre y a su madre, se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne.

► Salmo responsorial (127)

R. *Que el Señor nos bendiga todos los días de nuestra vida.*

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 2,9-11)

Hermanos: al que Dios había hecho un poco inferior a los ángeles, a Jesús, lo vemos ahora coronado de gloria y honor por su pasión y muerte. Pues, por la gracia de Dios, gustó la muerte por todos. Convenía que aquel, para quien, y por quien existe todo, llevara muchos hijos a la gloria perfeccionando mediante el sufrimiento al jefe que iba a guiarlos a la salvación. El santificador y los santificados proceden todos del mismo. Por eso no se avergüenza de llamarlos hermanos.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,2-16)

En aquel tiempo, acercándose unos fariseos, preguntaban a Jesús para ponerlo a prueba: «¿Le es lícito al hombre repudiar a su mujer?». Él les replicó: «¿Qué os ha mandado Moisés?». Contestaron: «Moisés permitió escribir el acta de divorcio y repudiarla». Jesús les dijo: «Por la dureza de vuestro corazón dejó escrito Moisés este precepto. Pero al principio de la creación Dios los creó hombre y mujer. Por eso dejará el hombre a su padre y a su madre, se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne. De modo que ya no son dos, sino una sola carne. Pues lo que Dios ha unido, que no lo separe el hombre». En casa, los discípulos volvieron a preguntarle sobre lo mismo. Él les dijo: «Si uno repudia a su mujer y se casa con otra, comete adulterio contra la primera. Y si ella repudia a su marido y se casa con otro, comete adulterio».

Acercaban a Jesús niños para que los tocara, pero los discípulos los regañaban. Al verlo, Jesús se enfadó y les dijo: «Dejad que los niños se acerquen a mí: no se lo impidáis, pues de los que son como ellos es el reino de Dios. En verdad os digo que quien no reciba el reino de Dios como un niño, no entrará en él». Y tomándolos en brazos los bendecía imponiéndoles las manos.